

Arkiv för: Mars [2007](#)

2007-03-31

📅 14:31:12, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Jag i ett nötskal

Jag har mina mörka stunder då jag ifrågasätter vem jag är, vad jag har för identitet. I detta totala mörker behöver jag affirmation. Som jag aldrig kunnat få.

Nu kan jag. I går fick jag av [Snigel](#) en försenad födelsedagspresent i form av en t-shirt. Som beskriver mig. Åtminstone stämmer det där sista. Själv ser jag på mig som fyrtiominus. Men då skulle inte initialerna bilda mitt namn.



Tack, Snigel! Du har gett mig en identitet. 😊

Dålig bild? Tja, försök fotografera en svart t-shirt med självlysande neonorange text.

[🔗 2 kommentarer](#) • [📄 Ändra..](#)

📅 14:15:13, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Lila

Mina tulpaner var bäst före i går.



Själv mår jag som innan, fast sämre. Förkylningen har nått sin höjdpunkt. Det är nu dags att gå ut och smitta lite folk samt inköpa livskvalitet, d.v.s. snus.

 [10 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)
🕒 00:53:26, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Diabeteshjärta

Det är helg. Det är natt. Och jag inser att jag är arbetsskadad som intresserar mig för en rapport som säger "[Diabetiker oftare resistenta mot ASA](#)". ASA är acetylsalicylsyra och finns bland annat i Treo och Magnecyl. I behandlingssyfte ges ASA oftast i form av Trombyl till personer med kranskärslssjukdom (kärkramp, infarkt, m.m.) då det hindrar blodproppsbildning. Anledningen är att kranskärslssjukdom (eller ischemisk hjärtsjukdom) innebär att kärlen är åderförkalkade (enkelt uttryckt) eller att hjärtat skadats och då har dålig pumpförmåga (också enkelt uttryckt).

Varför ovan rapport är så intressant? Jo, diabetes är en riskfaktor för kranskärslssjukdom, ungefär som med rökning, övervikt och högt blodtryck. Oftast är diabetesen oupptäckt och upptäcks först när man som patient kommer in akut med hjärtinfarkt. Jag såg en studie som visade att ungefär 8% är diabetiker. Dödligheten är dubbelt så hög för diabetiker jämfört med en icke-diabetiker som får kranskärslssjukdom. Att då inte den vedertagna medicineringen hjälper nämnvärt är anmärkningsvärt. Även om vi lyckas behandla hjärtsjukdomar bättre och bättre så finns där tydligen mycket att göra. Trots den negativa rapporten så är det positivt att man kommer med nya rön och fortsätter utveckla behandlingsmetoderna som t.ex. läkemedelsbehandlingar.

Intressant. Som sagt är jag arbetsskadad. Nu ska jag hålla helg.

 [Kommentera](#) •  [Ändra..](#)

2007-03-30

🕒 23:41:06, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Hostar

Bara så förkyld. Hoppas inte jag smittade [Snigel](#) i dag.

 [2 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)
🕒 21:51:36, Kategorier: [Blogginlägg](#)

I want money, money, money

Nu ska det löneförhandlas! Åtminstone är det mitt [facks](#) stridsrop och man förutsätter att man får fram ett avtal med 3,9% som golv. Låglönesatsningar, kvinnorlöner, god nationell ekonomi - termer som finns i var och varannan mening. Själv har jag blivit luttrad genom åren. Jag varken tror eller hoppas någonting förrän allt är klart och det finns ett facit.

Min lön har alltid irriterat mig på ett eller annat sätt. Först alla år där jag inte fått samma lön som majoriteten av mina kollegor eftersom jag som ensam man då varit ett hot mot arbetsgivaren. Lönen skulle hållas nere för att inte kollegorna skulle ha det som ett förhandlingsargument - att jag hade likvärdig lön.

I dag vet jag inte vad jag ska säga. Jag får absolut inte lön efter arbetsuppgifter och kompetens. Det avancemang jag gjort godkänns inte officiellt av arbetsgivaren och jag har gång på gång fått höra att jag inte har de arbetsuppgifter som jag utför, vilket är märkligt. Hänvisningen jag får är att min grundanställning en gång i tiden, som både var annan arbetsplacering och helt andra arbetsuppgifter, är det enda jag får utgå ifrån. Jag har till och med fått höra att jag ljuger när jag försöker beskriva mitt arbete. Min tolkning av detta är att jag inte ska kunna komma med några löneanspråk. Jag får till och med inte använda min titel officiellt då bara det skulle innebära en löneökning på 6 000 kronor per månad. Ändå är det precis vad mitt arbete är värt, det arbete jag utför, den titel jag *måste* använda i min kontaktvärld.

När jag för cirka fem år sedan läste handledarutbildning på högskolan samt fick arbeta halvtid med det utöver mina ordinarie arbetsuppgifter, fick facket kämpa med näbbar och klor för att det skulle synas i lönekuvertet. Ja, synas är väl kanske lite mycket sagt eftersom det resulterade i 50 kronor per månad. Om jag jobbat heltid. På 75% blev det inte mycket. Eller efter skatt. Mina kollegor som gick samma utbildning, som fick samma ansvar på sina arbetsplatser, fick utan att begära det automatiskt 500 kronor per månad.

Är jag diskriminerad? Det känns så. Om det sedan beror på handikapp eller kön vet jag inte riktigt, då jag fått mer än antydning om båda delarna. Jag har mycket kontakt med en högt uppsatt ekonom som sitter centralt hos arbetsgivaren. Och som häpnar över min situation. Det enda tipset jag får, om och om igen, är att söka nytt jobb. Inställningen är att jag hindras i alla avseenden och att man inte heller ser till min kompetens.

Facket ger jag inte mycket för. Kan de inte ens representera mig på ett adekvat sätt och komma tillrätta med ovan, så tror jag inte på deras centrala löneförhandlingar att det ska ge något. Facket är svagt och jag vet inte om jag vill fortsätta ge dem mandat. Särskilt inte som de slösar med medlemsinkomsterna och erbjuder bussutflykter hit och dit. I mina ögon ses det inte som något positivt då det är viktigare att de utför ett gott fackligt arbete än anordnar sociala samkvämsresor.

Kommer jag någonsin att bli nöjd? Kanske inte. Kanske det ligger i en arbetstagares natur att känna sig missunnad. Frågan är om jag har anledning till det.

Förresten. En kollega till mig, som har samma arbetsuppgifter, har 27 000 kronor mer än jag i månadslön. Skillnaden är att han har bredare arbetsfält och är sjuksköterska i botten. Det är skillnad på folk och folk. Eller inställningen till dem.

 •  [Ändra..](#)

2007-03-29

□ 18:09:47, Kategorier: [Blogginlägg](#)

En vanlig dag

Ömma modern reste hem i morse. Därför kom jag något senare till jobbet än vanligt och det får väl ses som lyckosamt att jag alls kom dit. En buss hade krockat med en mötande spårvagn utanför Chalmers. ([länken](#) fungerar inte i skrivande stund, så det blir en skärmdump också)



Bild: Robert Nilsson

Kollektiv krock i morgontrafiken

En kollektiv krock orsakade på torsdagen en halvtimmes förseningar i morgonens lokaltrafik.

Men fram kom jag ändå men blev på vägen till omklädningsrummet stoppad av en läkare som behövde hjälp av en expert (hans uttryck, inte mitt). Vad det resulterade i vet jag inte. Han skulle väl tänka ut en frågeställning som jag sedan ska ta fram statistik kring.

Snabbt upp till personalrummet för att få lite morgonkaffe innan arbetet började. Jag började med att fixa ny behörighet, så nu får/kan jag inte längre skriva läkardiktat. Istället skriver jag egna journalanteckningar som jag nu alltså fått behörighet att själv godkänna/signera. Jag blev lite chockad över att det förenklade mitt arbete så - en ny rutin tog bort tre gamla.

Jag fick också ringa och avboka morgondagens röntgentid men fick en ny till om en månad. Läkarbristen gjorde att jag inte kunde få en tidigare tid, men det gör inget. Då ska jag ju hinna bli frisk från förkylningen.

Annars? Mest rutinarbete. 1) En kollega behövde hjälp med en läkares diagnoskodning som inte var optimal. Jag fann snabbt lösningen och fick godkänt av berörd läkare att rätta. Jag behövde inte ens ta upp argumentet "ekonomi". Men som sagt har jag inte längre behörighet att rätta läkares fel, utan det fick jag delegera till en kollega. 2) Tre sköterskor hade frågor kring sitt arbete och jag blev tillfrågad om lösningarna. Det känns lite som om jag handledder alla om allt. 3) Tre veckor tog det att få en nätverkskabel till datorn på jobbet. De jobbar inte snabbt. 4) Jag förhörde en läkare om skillnaden mellan två diagnoser och fick väl nästan ett vettigt svar. Jo, det var vettigt men det var inte det svar jag hade väntat mig. Besvikelse. Jag hade fel, eller min förutfattade mening var fel. 5) Och så har jag försökt vara rådgivare i ett svårt privat ärende.

Plötsligt var dagen slut och det blev en tjurrusning mot flärdtjänstbilen. Också där fick jag rycka in och dirigera. Till exempel fick jag upplysa om att det är förbjudet att köra mot enkelriktat. Tänk att jag kommer ihåg sånt trots att jag inte kört bil på *räknar* 14 år. Sedan fick han problem att hitta en adress och jag tänkte att nåt får han väl själv klara av om han är yrkeschaufför. Sex gånger körde vi förbi samma Pressbyrån innan han hittade tanten som direkt gav honom dricks för att han skulle vara snäll mot henne. Ja, man måste muta dem.

Hemma. Kattarslet vill nu att jag smeker henne på bröstet, så mitt arbete för dagen är inte över än. Bäst jag kilar

innan hon attackerar mig. I går var hon jättearg eftersom jag lämnat henne hemma en hel dag med ömma modern. Gazzy bet mig om och om igen för att visa sitt missnöje.

Prio kväll: Spruta, snus, kattbröst.

 •  [Ändra..](#)

2007-03-28

📅 17:57:52, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Med benen i två världar

Jag lägger upp min dag efter vad horoskopet i [Metro](#) säger. Följer man det tror jag att dagen går friktionsfritt. Anledningen till att jag väljer Metro beror på att man där har både västerländskt och österländskt horoskop. Det gäller att gardera sig.

Onsdagen den 28 mars 2007:

Vattumannen

Stå på dig - du har ingen anledning till att falla till föga i en viktig angelägenhet.

Hunden 1970

Envishet kan bringa olycka.

Ja, det var inte lätt. Jag ska inte ge mig och jag ska inte vara envig. Får väl göra det enda logiska. Sova. Då slipper jag både inre och yttre konflikter i detta.

 [2 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

📅 07:09:44, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Självklart

I tre långa månader har jag väntat på att få göra min efterlängtnade magnetröntgen på fredag. Guess what... Jag är genomförd med hosta och igenmurad i luftvägarna. Så jag får nog avboka röntgen eftersom jag då inte kan ligga stilla på rygg. Så typiskt.

 [5 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

2007-03-27

📅 18:27:39, Kategorier: [Blogginlägg](#)

1 X 2

Anledningen till att jag i dag köpte en ny musmatta:

1. Den förra var utsliten
- X. Den kostade bara 20 kronor
2. Förra var rund vilket var ett problem då datorskärmen är fyrkantig

Anledningen till att jag i dag köpte en tio meter lång nätverkskabel:

1. Impulsköp då den är röd
- X. Nuvarande är i kortaste laget
2. Som ett bevis på att det går att köpa nätverkskabel vilket man inte kan få fram på jobbet

Anledningen till att jag i dag köpte tomma dvd-konvolut:

1. Jag har en dvd-spindel
- X. Många brända skivor söker hem
2. Det var billigt

Anledningen till att jag i dag köpte rakblad:

1. Skäggväxt
- X. Det är bra att ha ett lager hemma
2. Annan generande hårväxt

Anledningen till att jag i dag köpte batterier:

1. Det behövs till min gamla digitalkamera
- X. Hårklippningsmaskinen slukar batterier
2. Näshårstrimmern slukar också batteri

Anledningen till att jag i dag köpte Panodil och Rennie:

1. Huvudvärk och magont
- X. Förebygga huvudvärk och magont
2. Inte stå utan tabletter när de behövs

Anledningen till att jag i dag köpte ett par skor:

1. Jag har inga sommarskor
- X. Mina vinterskor är trasiga
2. För att göra mina 47:or till fötter attraktiva. Jag köpte ett par 46:or.

Anledningen till att jag i dag köpte två milkshake:

1. Jag var varm
- X. Ömma modern var varm
2. Det var gott

Rätt svar: 1, X och 2 på allt!

Uppdaterat: [Permobil på motorvägen](#). Tja, varför inte? Jag såg inte händelsen trots att det är där jag bor. Det börjar bli rena Södertälje (värre än High Chaparral) här.

 [2 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

2007-03-26

🕒 23:10:08, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Samvetsfrågor

Frågor som jag hade på det numera avsomnade [Succé](#)-forumet.

Skolkade du någon gång i grundskolan?

Aldrig, aldrig, aldrig. Bor man i en liten håla utan någonstans att vara annat än skolan så gör man inte det.

Har du fått någon att börja gråta öppet genom att vara elak?

Ja. En härlig känsla, för personen i fråga förtjänade tillsägelsen. Don't mess with me.

Vad är det mest egoistiska du gjort?

Allt är egoistiskt.

Har du gått/cykrat/kört mot rött ljus medvetet?

Gått, men inget annat.

Har du fått en present som du inom en vecka kastat i avsmak (snittblommor räknas inte)?

Nej, det har jag inte samvete till. Jag lider istället.

Du hittar ett omärkt kuvert med sedlar på trottoaren. Vad gör du?

Jag vet inte.

Har du sjukskrivit dig då du egentligen varit bakfull?

Jag är aldrig bakfull. Jag bara upplevs som det.

Ber du om ursäkt när du gjort något fel och som drabbat andra?

För fel kan jag be om ursäkt oavsett om det drabbat annan eller ej.

Provsmaakar du i mataffären utan att redovisa i kassan (produktrepresentation räknas inte)? Typ smakar på vindruvorna.

Nej.

Påpekar du om du får tillbaka för mycket växel i kassan?

Ja.

Skulle bjuda en vegetarian på "vegetarisk maträtt" som du i själva verket har kött i?

Nej, jag skulle aldrig bjuda på vegetarisk mat och det skulle jag också säga.

Du släpper dig på bussen med både doft- och ljudsensationer. Vad gör du? Rodnar, låtsas som ingenting eller nickar menande mot någon gammal tant och viskar till andra medpassagerare "inkontinent och dement"?

Peka på tanten, för det skulle vara hon och inte jag som släppte mig offentligt. Jag kan ännu kontrollera sfinktern.

Vågar du som vuxen berätta för dina föräldrar att du tjuvrökt som barn?

Nej, det är onödig information som inte är väsentlig i dag.

Köper ekologiskt/kravmärkt?

Absolut inte!

Om en polis till synes trakasserade någon – skulle du ingripa?

Jag kanske skulle hjälpa polisen att trakassera? Nej, man lägger sig nog inte i alls. Åtminstone inte om man är ensam.

Du ringer och röstar på en låt i melodifestivalen. Gör du det p.g.a. låten eller p.g.a. att en viss summa går till SOS Barnbyar?

Jag gör det för att stärka Telias och SVT:s ekonomi.

Du jagar bussen för att hinna till jobbet i tid. Några meter från bussen faller en farbror handlöst – vad gör du?

Ser han ut att ha fått hjärtstillestånd påbörjar jag hjärt- och lungräddning. Annars får han ligga där han ligger.

Är det okej att ta hem några block och pennor från jobbet utan arbetsgivarens vetskap?

Det är väl inte mer okej om det är med arbetsgivarens vetskap. Man gör det helt enkelt inte. Okej, jag har en del men det har jag i väskan eftersom jag flaxar runt så mycket på jobbet på olika möten. Jag använder det i jobbet även om jag har det med mig i väskan hem.

Vad tänker du egentligen (betoning egentligen) när du får höra att din djupt hatade lärare hastigt gått bort?

Jag bara inte tänkte. Jag tjoadade glatt och utbrast "äntligen". Ondska. Och då syftar jag inte på mig själv.

Har du ett samvete? Finns där lägen där du är totalt samvetslös och finns där situationer där du är riktigt blödig?

Jag gör det som är bäst för mig. Jag tar ingen skit. Jag sätter mig själv i första rummet. Blödig vet jag inte om jag blir.

 [Kommentera](#) •  [Ändra..](#)

🕒 20:17:58, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Dygnsrytmen

Sommartid är lite lustigt. Åtminstone hur min dygnsrytm då ändras. Det betyder att jag lägger mig en timme senare, d.v.s. kl. 01. Jag förmodar att alla andra lägger sig en timme tidigare än vanligt om normaltiden sitter i. Jag är motvalls. Men när det sedan är dags att gå upp, ja då är det normalt tid kl. 05. Fyra timmars sömn. Det är vad sommartid innebär för mig. Under vinterhalvåret fick jag åtminstone fem timmar.

Har jag någonsin sagt att jag är konstant trött? Jag behöver mina 12-16 timmar per dygn. Det tar jag igen lediga dagar, men arbetsdagarna är riktigt sega. Vilken tur då att jag bara jobbar en halvdag denna vecka. Nästa vecka är halvtidssjukskrivningen slut, så gissa hur utmattad jag kommer att bli då.

 [Kommentera](#) •  [Ändra..](#)

🕒 12:54:11, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Snuff

Något jag har väldigt svårt för är spårvagn. Jobbiga att kliva på, trångt med mycket folk, inga sittplatser, skakar och låter. Betänk då att jag frivilligt gav mig på detta i dag. Syfte: Komma till närmaste Pressbyrå för att inhandla snus. Beroende?

Nej, så roligt ska vi inte ha det. Jag snusar väldigt lite. Och har många fina små snusbodar i huset och på torget. Men jag kompletterar mitt ringa snusberoende med [Choice](#), pseudosnus utan tobak och nikotin. Jag har kommit på mig själv att jag inte egentligen har något större behov av nikotinkickarna, utan det är bara saknade efterprillan. Den fysiska känslan av att ha något under läppen som svider till. Choice finns inte i min närmiljö utan jag får åka iväg för att inhandla denna produkt.

För tre år sedan var jag storkonsument av snus. Tre dosor per dag. Nu är det istället en dosa per tre dagar. Jag känner mig väldigt nöjd med detta. Det är lagom. Och billigare (om man nu inte slutar helt - hemska tanke).

[Onico](#) är Swedish Matches nikotin- och tobaksfria alternativ. Det smakar skit. Ja, inte deras pepparmint. Fast det är inte så kul att gå runt med känna smak av tandkräm. Nej, Choice blir mitt val. Och Grov portionssnus.

I dag kommer ömma modern. Återkommer jag inte här så har hon slagit ihjäl mig eftersom jag börjat snusa igen. För en månad sedan. Så - det har varit en underbar månad om inte annat...

Snus på engelska heter snuff.

Update: - Men du snuar väl inte?! Buse!

Och så var det med det. Jag hade strategiskt lagt Choice på köksbordet.

 [6 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

2007-03-25

□ 13:00:36, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Bör man gå ut alls?

Så har då dagen kommit. Där jag ängsligt springer mellan alla fönster och tittar på ömsom vädret och ömsom alla människor. Utomhustermometern säger +9. Tidningarna säger sommarchock. Människor går runt i kortbyxor och t-shirt. Men vad ska jag ta på mig när jag går ut?!

En dag varje år går man och tvekar. Det är soligt ute men väldigt blåsigt och under tio grader varmt. Ändå har majoriteten av flanörerna ute valt minimal klädsel tydande på tropisk värme. Ja, utom pensionärerna som går runt i lovikkavantar.

Jag vill inte vara avvikande för min åldersgrupp. Värst är väl att det innebär att jag först måste raka ryggen innan jag vågar mig ut i endast mina tanga.

Update: [Vilken tur att jag hade en ledig helg](#). Hade jag jobbat hade jag varit tre meter därifrån.

 [4 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

2007-03-24

□ 18:17:24, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Fönstertittare

Varför händer allt spännande utanför mitt fönster utan att jag får veta vad som egentligen är på gång?

Ingredienser:

5 st ligister à la nynazister

2 st poliser

1 st funktionshindrad granne

Undrar vad det blir för soppa av det? Inget smakfullt åtminstone, för ligist nr 1 har spytt som ett svin.

Ännu ingen skottlossning. Man kan bara hoppas. Där är ändå inget på tv i kväll.

Uppdaterat: Nä, det blev inte mer än så här. Måste vara den tråkigaste lördag jag någonsin varit med om.

 [Kommentera](#) •  [Ändra..](#)

🕒 16:08:14, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Frank

Har jag någonsin berättat att jag har ännu en musikalisk husgud? På jobbet är vi två som delar rum. Vi brukar stänga dörren och spela Frank Sinatra.



På tal om mitt arbetsrum. I går möblerade jag om där. Låt mig bara konstatera att det känns i dag och sängen är min bästa vän.

 [2 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

2007-03-23

🕒 20:06:41, Kategorier: [Blogginlägg](#)

[Fredagsfyran v. 12/07](#)

Tema: Misstänkt

1) Hur grovt brott skulle du kunna begå för dina vänner?

Gå mot rött.

2) Vad är det perfekta brottet enligt din mening?

Leva i sus och dus utan dåligt samvete och utan att bli påkommen.

3) Du blir stoppad av en polisbil på vägen. Vad tänker/känner du?

Har jag tillräckligt med kontanter med mig för att kunna muta?

4) Kan någon bekräfta vad du gjorde i går natt mellan 01.00 och 03.00?

Jag köper tystnad. Men allvarligt så låg jag vaken i sängen och funderade på orsak och verkan när det gäller vissa sjukdomar och ekonomiskt ersättningssystem i vården. Väldigt intressant. Jag kom fram till väldigt mycket saker. Sedan somnade och minns inte i dag vad jag kom fram till.

 [Kommentera](#) •  [Ändra..](#)

2007-03-22

🕒 21:56:26, Kategorier: [Blogginlägg](#)

En uppfattning om mig

Jag lånade en utmaning som fanns hos [fixig](#).

Man ska visst beskriva vad man gjorde årtal som slutade på 2 och 7. Jag skulle kunna ta med 1972 eftersom jag vid den tidpunkten var två år, men det skulle vara meningslöst. Det enda jag tror mig minnas är hur jag då lockades till att ta en sup. Vilket jag efter det aldrig mer gjort. Det var ett effektivt sätt att få avsmak till ren sprit.

1977 Året då jag slutade lekskolan och började första klass. Fröknarna Pia och Kerstin kommer jag ihåg från lekskolan. Pia var snäll. Kerstin slängde mig i golvet eftersom jag inte var tyst. Efter det har jag nog alltid varit tyst. Börjar ni se ett mönster? Inga supar, tyst... Och så då ettan. Fröken hette Eva och körde en Amazon. Och slog mig eftersom jag inte skrev bokstaven A med att dra vänsterbenet i bokstaven uppifrån och ned. Vad hände mer det året? Jag åt min första clementin. Och fick träffa en talpedagog p.g.a. min bonniga skånska. Det hjälpte nog inte så bra. Hon gav upp när hon inte kunde lära mig att säga fjärl.

Ömma modern fyllde 25 år.

1982 Jag var 12 år och gick i sexan. Fröken hette Solveig och var alla barn och föräldrars fasa. Det bästa hon visste var att propagera för att vi alla skulle bli socialdemokrater. Också där misslyckades man med att försöka få mig till något jag inte ville. Istället var jag punkare med grön karamellfärg i håret. Terminen efter, 1983, var jag synthare med rosa fingerfärg i håret.

På tv såg jag Casablanca, ett musikprogram som bl.a. visade punkbandet Madness och gamla klipp med Kiss.

År 1982 var också året då jag såg min första porrfilm på video. Amanda hette filmen. Jag och kompisarna asgarvade åt det vi såg och hade något att prata om på lektionstid för att reta fröken. Som sjukskrev sig. Då fick vi en vikarie, Gunnel, som vi kallade för "onanera mera Gunnel". Hon sjukskrev sig också. Vi var elaka barn. Jag var ingen initiativtagare men hakade snällt med på allt eftersom jag var väldigt mobbad och inte ville avvika.

1987 Mellan första och andra ring på gymnasiet. Halvvägs i den 2-åriga utbildningen Handels- och kontorslinje. Jag åt inte på skolan utan gick på varje lunchrast till Åhlens där jag alltid köpte samma lunch: 1 st Käck och 1 st banan.

Eftersom gymnasiet låg i stora jättestaden Kristianstad umgicks vi i klassen bara med de som kom från samma byhåla. Plus grannbyn. Det märkliga här var att jag hamnade i samma klass med en som gick i min grundskoleklass. Min mobbare. Under gymnasietiden blev vi vänner. Efter nio års terror.

I utbildningen ingick praktik och jag ville jobba i affär. Jag hamnade på en stormarknad. Det var avskyvärt eftersom jag bara fick vara bland leksakerna och i charken. Det var också här jag råkade köra in veckans varor med bruna bönor och falukorv i frysrummet istället för kylrummet. Men det var verkligen en avskyvärd plats och jag insåg att detta ville jag aldrig jobba med. Så jag bytte praktik till inom kontor och ekonomiavdelning.

På hösten började jag övningsköra.

1992 Jag avslutade som 22-åring Vårddokumentation (VDM, ettårig utbildning till läkarsekreterare. Mellan 1987 och 1992 hann jag annars också flytta hemifrån, flytta tre gånger, bo i fem bostäder, jobba som kontorist, gå på Komvux och läsa in Humanistisk- Samhällsvetenskaplig utbildning samt påbörja VDM. Jag fick hela 2+2 veckors praktik våren 1992. På vårdcentralen i hembyn samt på sjukhuset där jag sedan efter avslutad utbildning jobbade i åtta år.

Förmodligen flyttade jag också det här året. Hm, var bodde jag då? Jo, i fina stadsdelen i centrala Kristianstad inom vallgraven. Men jag bodde också i en sämre stadsdel (som jag flyttade tillbaka till, sammanlagt bodde jag där vid tre tillfällen 1988-2000, plus två andra platser) då det där var gångavstånd till en annan stadsdel där ömma modern bodde.

Ah, min anställning. Det var också nu jag blev kallad till personalkontoret inför mitt första jobb (efter VDM) och fick höra dravlet om att jag som manlig läkarsekreterare inte kunde vara seriös och därmed aldrig skulle kunna få jobb där. Två veckor senare ringde min praktikchef och tog in mig bakvägen. Och för att säga som jag brukar - i dag har jag varit oseriös i femton år.

1997 Jag minns absolut ingenting. Åren 1993 till 1998 är totalt blanka. Där finns ingenting. Det enda jag vet är att jag fyllde 27. Att minnet inte finns där kan jag inte förklara. Jag minns inte ens om detta var ett år jag flyttade. Det är möjligt.

2002 Något specifikt minns jag inte trots att det bara är fem år sedan. Jag var 32 år, flyttade två år tidigare från Kristianstad till Göteborg. Har jag inte helt fel så var detta året jag läste finska en termin. Och jag tror också att detta var året då jag gickHandledning 5 p på högskolan. Kanske. De senaste åren går in i varandra för mycket. Jag kan inte särskilja på något.

Ömma modern fyllde 50 år.

2007 Det som hittills hänt lämpar sig inte för att skriva här. För allt är ännu för osäkert vad det leder till. Det enda är väl att jag i dag fick godkänt att få signeringsbehörighet till att skriva i eget namn i patientjournaler, som om jag vore vårdpersonal. Något jag kämpat för i två år. Och så håller jag på att skriva ett arbete som förhoppningsvis leder till rättvisare budgetfördelning inom sjukvården på nationell/regional nivå. Åtminstone har jag det som mål.

Slutkommentar: Barndom minns jag väldigt mycket kring. Varför de sista 20 åren varit så svåra att minnas tror jag till viss del grundar sig på traumatiska upplevelser.

 •  [Ändra..](#)

□ 16:07:54, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Starka åsikter

Prostatastimulering är det bästa män vet. Det är därför de tycker om att sitta och skita i timmar på dass. Det innebär att det knappt finns några heterosexuella män, utan de flesta är smygbojar.

Nej, jag har inget direkt att skriva om. Ovan vill jag inte utveckla, men tänkte att det är en kraftfull inledning som gör att man vill läsa vidare.

Jo, en reflektion för dagen. De kirurgiska operationshättorna som vårdpersonal har på sig verkar vara omoderna. På mitt jobb importera man sin egen direkt från USA eftersom man där kan få tag på annat än standardgröna. Där finns nämligen mönstrade. Jag gillar det **inte**. Patienter kommer in akut med svår dödsångest. Då lutar sig en sköterska över dem med en operationshätta med dödsallar på. Just de med dödsskallarna verkar vara mest populär. Vad ska patienterna tro? Att de kommit till Hades?

 •  [Ändra..](#)**2007-03-21**□ 17:44:34, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Varför kan jag aldrig hålla tyst?

Senaste dygnet har handlat om att modifierat [Tintelins](#) nya blogg. Det var svårare än väntat eftersom så mycket saknades i php-filernas anropssträngar. Nu tror jag dock att jag är klar med grovgörat.

Jag vet inte om jag kan skylla på ovan att jag är så trött. När jag är trött säger jag dumma saker. I dag:

- Varför är spädbarnsdödligheten konstant från 1800-talet fram till dags datum? Trots att vi numera kan bota tidigare dödliga sjukdomar genom att förebygga med vaccin, varför kan vi inte få ner spädbarnsdödligheten till noll?

Jag: - Satanism?

Två gick innan dagens var slut.

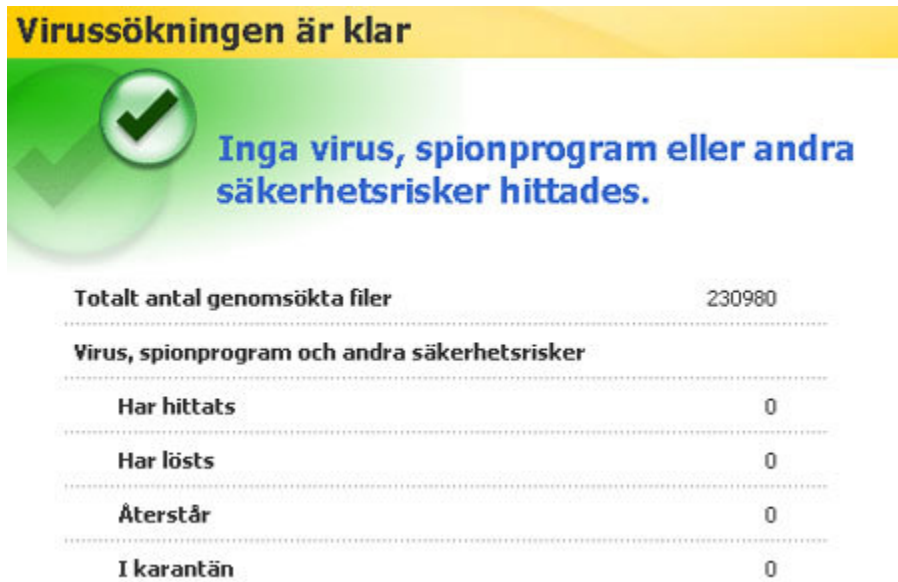
Jag: - Vilken klocka går de efter? Den inre biologiska?

Jag har en VIP-plats i helvetet.

 [4 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)**2007-03-20**□ 11:10:31, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Den största av besvikelser

Fyra timmar tar eländet. Att virussöka datorn. Varje gång får jag upp följande:



Det känns som en besvikelse - att uthärda den tid det tar för datorn samtidigt som jag knappt kan göra något vettigt på nätet eftersom datorn blir seg och besvärlig. Jag blir också besvärlig.

 [2 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

2007-03-19

🕒 23:27:50, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Arkiven

Jag vet faktiskt inte om någon läser i mina dagboks-/bloggarkiv. Om inte, så gör åtminstone jag det. På ett ungefär tror jag att jag skrivit nästan 9 000 inlägg sedan starten 1999. Mig ger det två saker att läsa i arkiven. 1: Jag drar mig till minnes saker jag glömt att jag varit med om eller funderat kring. 2: Vissa saker har jag totalt glömt och känner inte ens igen att jag författat det. Då blir det intressant att försöka tolka ursprunget till texten.

Ibland kan jag förvånas över hur bra vissa texter blivit. För det är inte ofta jag är nöjd med det jag skriver, mitt skrivsätt. De sista fem åren har det mest varit nonsentexter. Jag lägger inte ner lika mycket möda som tidigare. Ibland funderar jag kring om det beror på att jag har ett bloggverktyg som gör det för enkelt att kasta ut en text. Före bloggverktygens inträde fick man snällt skriva i html-format och ftp:a upp filerna manuellt. Man skrev inget i onödan då eftersom det var för mycket besvär.

Sedan tycker jag också att det var lättare på ett annat sätt att skriva förr när inte så många uttryckte sig på nätet. Jag känner inte för att kommentera saker som först media skrivit om och som sedan 500 andra utvecklat vidare.

Men totalt sett har arkiven blivit ett dokument över vem jag är och vad jag varit med om under dessa åren.

Nej, jag skulle inte orka att läsa igenom hela arkivet från dag 1 till dags datum. Där går gränsen.

[1999-2003](#)
[2004-2007](#)



 [6 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

🕒 21:01:16, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Kvällen

De blogglänkar jag har i menyn, försökte jag också få med som favoriter på min presentationssida hos [Bloggportalen](#). Om jag fick med alla vet jag inte.

Jag har precis uppdaterat [Tintelins blogg](#) (ett basic skin utan modifieringar) och nu återstår att se vilka ändringar hon vill ha. Det jag tillfälligt lagt ner är att få in de svenska översättningarna av rubriker.

Och så är det dags för att planera sommarsemestern. Svårt. Jag ska vara ledig i maj, juni, juli och augusti. Inte sammanhängande, men huvudsemestern blir nog tre veckor juli/augusti.

Detta är en stressvecka. Nästa vecka är också en stressvecka. Därefter lugnar det ner sig, för då börjar jag jobba full tid igen.

 [2 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

🕒 13:40:23, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Dominoeffekten

Tänk, jag skickade iväg ett mejl till jobbet med en liten enkel fråga. Nu fick jag ett svar några timmar senare. Mitt mejl har passerat hur många instanser som helst där ansvariga personer fått yttra sig. Tydligen var det varken liten eller enkel fråga jag ställde. Jag blev visst lite blåslampa. Kul. Eller trist, hur man nu vill se det.

Dagens vuxenpoäng: Jag köpte växtnäring till mina krukväxter. I och för sig har jag haft det också tidigare, men ändå.

 [4 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

🕒 10:36:14, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Vårkänslor

Vädret verkar vara något många engagerar sig i just nu. Då måste det ju verkligen vara något jätteintressant att skriva om. Bäst jag hoppar på trenden.

Det snöar. Det blåser. Det haglar. Solen skiner. Det regnar. Solen gömmer sig. Och detta inom loppet av en timme. Min slutsats blir att våren är här ovanligt tidigt i år. Det är bara mars månad och vi har redan aprilväder. Till helgen blir det sommartid.

När andra nu satsar på Beach 2007 har jag siktet inställt på Bitch 2007. Jag ligger i hårdträning.

 [2 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

2007-03-18

🕒 21:59:32, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Me, me, me

Ingen ro. Jag får inte ro. Oro. Bara ante. Ja, alltså. När myndigheter skickar ut brev till mig inhämtar de ofta namn och adress från folkbokföringen, men jag har för många och långa namn. Tjugosex tecken får plats i namnfältet och då måste de klippa någonstans. Det blir alltid efter mitt tredje förnamn. Antero utan ro, bara Ante. Lite trist.

Dagens meningslösa text kom av att jag inhämtade inspiration från vad som finns på mitt skrivbord. En faktura från SJ där jag heter Ante utan ro.

Äh, jag kan dra ut på eländet. *vecklar ut fakturan* Tur och retur Stockholm i maj, Första klass just nu, kostade 1 352 kronor. Jag är inte en person som åker Andra klass trots att jag såg att uppresan i såfall skulle gått på 95 kronor. Att få gratis kaffe är det som kostar det där lilla extra. Totally worth it.

I motsats till en natt på ett hotellrum - 1 500 kr. För en säng att sova i. Läge, utsikt, interiör - vem bryr sig? Det riktigt sura med detta är att jag inte kan sova i främmande miljöer/sängar samt att jag inte har någon nytta av hotellfrukost då jag inte kan äta på morgonen.

Nej, jag har inget val. Vi är 30 stycken som åker iväg så här. Obligatoriskt. Men jag är den enda som får stå för hela kalaset själv då (samma) arbetsgivaren betalar för alla andra. Kvällen med middag och ev. uppträde på Wallmans - ~~det kan jag glömma~~. Åh, vad gör väl ytterligare 750 spänn?

 [2 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

2007-03-17

🕒 23:08:32, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Existensiella frågor

Ingenting på tv. Ingenting på data. Det märks att schlagereländet är över. Undrar vad jag gjorde för sju veckor sedan innan allt började? Vad är meningen med livet?

 [2 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

🕒 21:38:01, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Dataskit

Min dator börjar bli lite väl självständig. Jag kan inte göra det och jag kan inte göra det. Datorn har blivit självmedveten, väljer själv hur den vill agera. I går försökte den begå självmord men jag gjorde ständiga återupplivningsförsök. Någon typ av hjärnskada har den ändå fått och vissa program går inte att starta eller av-/ominstallera. I dag försökte den väl kompensera genom att påstå att jag hade en extra enhet, en diskettstation, vilket är rena hallucinationer. Det är en bärbar dator med en cd-enhet.

Datorn på jobbet lever i förnekelse. Den påstår att jag inte har vissa program. Den påstår också att usb har filer som inte existerar. Efter denna korta information totalvägrar den att fortsätta föra någon dialog med mig och raderar hela startmenyn. När jag gör återupplivningsförsök här påstår den att jag har en ny maskinvara (skrivare) att installera, vilket inte stämmer. Den är installerad och välfungerande (efter att teknikerna arbetat med det i en månad). Emellanåt får datorn för sig att stänga av program jag arbetar i utan att först spara.

Jag kan inte förstå vad jag gjort för ont. Jag måste ha en väldigt låg karmafaktor. Men problemet på jobbet tror jag till viss del beror på att man begränsat möjligheten för användaren att göra något, typ administrera datorn. Till exempel har jag inte rätt att avbryta utskrifter då det inte ligger i min behörighet. Försöker jag låser sig datorn. Någon utökad behörighet får jag inte.

Hemma vill jag ha en ny och fungerande dator. På jobbet har jag redan en ny dator (måndagsexemplar) men varken får eller kan göra förbättringar i systemet (och teknikerna vägrar/kan inte).

Nåja. Jag ska väl inte klaga. Så länge man kan surfa på nätet kan man åtminstone sysselsätta sig.

På tal om jobbet. Det ger mig huvudvärk. Dieselångorna är fruktansvärda. Utanför mitt luftintag har man ett nybygge med massor av maskiner. Dieselångor är nog inte så hälsofrämjande. Mycket ska man behöva utstå. Tänk så bra de hade det på 1700-talet!

 [2 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

2007-03-16

🕒 20:30:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Så klart!

Förra inlägget kanske behöver ett par förklaringar?

Om bilderna är hämtade från She-Hulk; var är hon?



Som omslaget kan berätta var She-Hulk ingen match för Gazzy. She-Hulk stod inte pall mot en riktig donna utan är besegrad.

Vem är Jontas och vem är Gazzy?



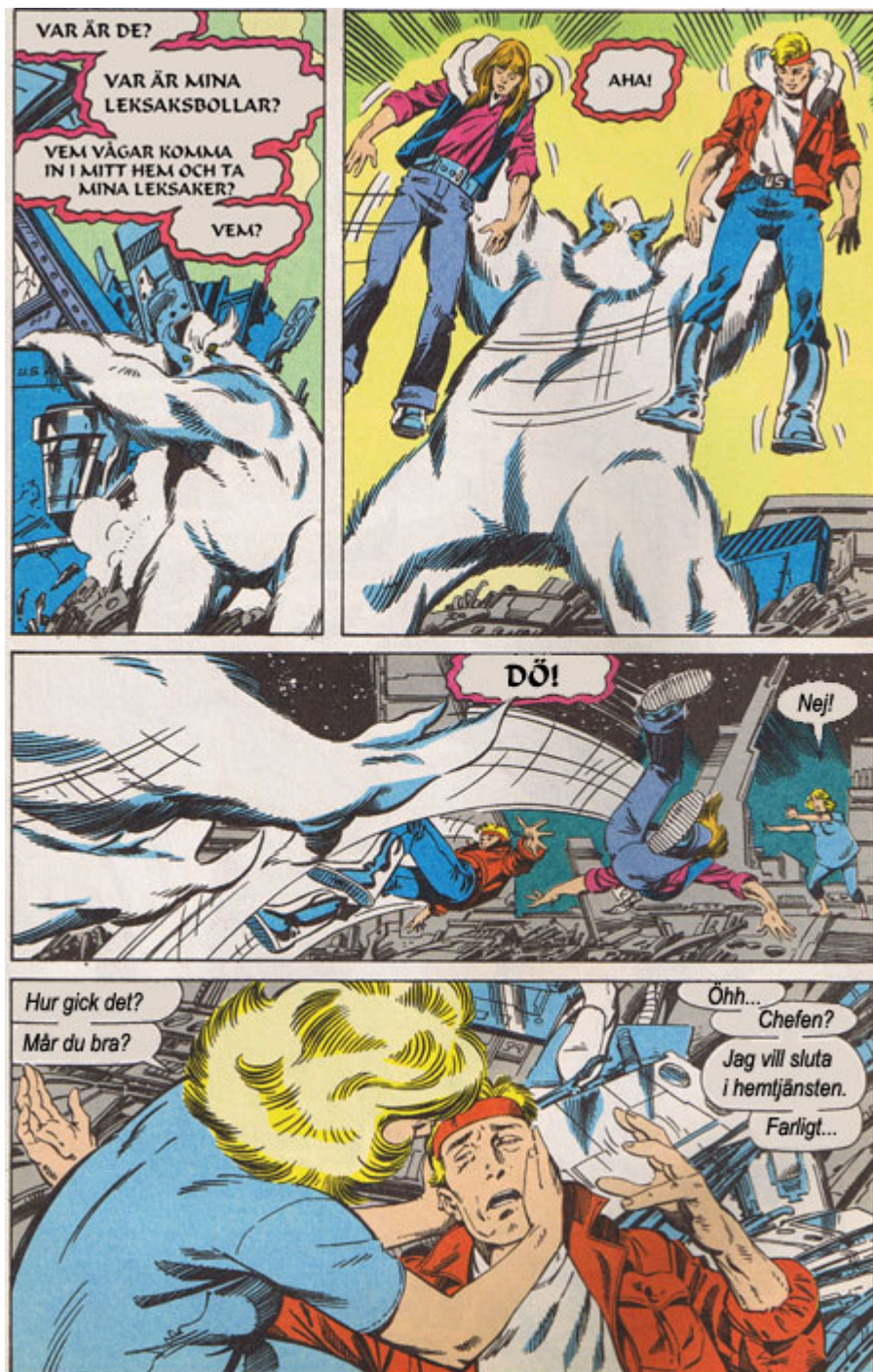
Jontas = Flärdskrivaren = jag. Gazzy = min bedårande kisse, den nioåriga chinchillapersern.

[4 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

□ 17:20:21, Kategorier: [Blogginlägg](#)

En typisk dag i mitt liv

Det är för lite illustrationer i min blogg. Det ska jag genast råda bot på. En typisk dag i mitt liv:





Inspirerad av [Stationsvakt](#).

Bilderna är hämtade från She-Hulk 2:7.

[Kommentera](#) • [Ändra..](#)

2007-03-15

□ 23:43:09, Kategorier: [Blogginlägg](#)

She-Hulk, igen

Vid det här laget vet väl alla att jag tycker om [She-Hulk](#). Jag skrev om det redan i [höstas](#). Och om hur upprörd jag blev när [Aftonbladet](#) skrev om [Hulken-Kvinnan](#) och att [Eva Mendes](#) kanske ska spela henne i en ny film. She-Hulk har redan en film, med [Brigitte Nielsen](#) i huvudrollen (hu!).

En sak som förvånar mig lite är att Wikipedia säger att första numret av She-Hulk kom ut 1980. Nu är det så att jag har originaltidningen, nummer 2, av amerikanska utgåvan av She-Hulk och där står 1979.



I och för sig är det lite komplicerat med det som står på amerikanska serietidningar. På ovan omslag står det "MAR #2" och copyright 1979. Det betyder att tidningen fanns till försäljning i januari 1980 eftersom året 1980 står inne i tidningen och att "MAR" betyder mars, d.v.s. den månad då tidningsåterförsäljarna ska återsända osålda exemplar eftersom tidningarna finns till försäljning under tre månader. Åtminstone är det så jag lärt mig det hela, men det kan ha varit annorlunda då. Kanske tidningen var till försäljning först i februari eftersom nummer 1 ska ha utkommit i januari. Jaja.

Men det intressanta med hela min serietidningskollektion (minst 2 000 amerikanska serietidningar från perioden 1988 till cirka 1992) är baksidorna. Oftast är där reklam för någon ny film. På det sättet har tidningarna blivit ett tidsmått. Förutom att seriefigurerna har moderiktiga trikaer så berättar alltså baksidorna en del. På She-Hulk #2

fann jag följande:



Den allra första långfilmen med [Star Trek](#)! Coolt! Och den hade åtminstone premiär 1979!

Taggarna utåt: [she-hulk](#) [miss hulk](#)

PS! [Shulkie har en egen hemsida.](#)

 [11 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

🕒 17:29:47, Kategorier: [Schlagermassaker](#)

Förra året var bättre

Schlageroraklet [Jostein](#) påstår att Island vinner årets Eurovison. Så rysligt det skulle vara!



Eiríkur och Jostein har ju båda suttit med i tv-panelen inför ESC de senaste åren. Är han partisk, för jag kan verkligen inte se något bra med låten. Den är enbart tråkig. Frågan är om den ens går vidare från kvalomgången till finalen. Länder som vill komma till final brukar ha starka låtar - i motsats till den här. Sorry!

 [2 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

🕒 13:29:17, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Bombaderad

Enkäterna anfaller just nu min brevlåda. I dag fick jag besvara om jag ansåg att det fanns rehabilitering att erbjuda ms-diagnosticerade, vilket jag inte anser. Jo, det finns men informationen är obefintligt. Dessutom behöver jag kontinuerligt rehabilitering (fysisk träning) minst tre gånger i veckan vilket arbetsgivaren inte tillåter. Vem tusan orkar jobba och dessutom hela året träna tre gånger i veckan? Jo, det är väl något muskelnissar gör som redan från början har hälsan.

För några veckor sedan fick jag från SCB besvara frågor kring Försäkringskassan och sjukersättning (f.d. förtidspension). Inte heller där är jag nådig. Det är så otroligt stelbent att köra med 25-50-75 % som enda alternativ för arbete kontra sjukersättning. Jag ska arbeta 30 timmar per vecka. Klarar jag 33 timmar så finns inte det som ett möjligt alternativ. Istället drar man in sjukersättningen och tvingar en att arbeta heltid. För man klarar mer än 75 % och då måste man jobba 100 %. Nej, individuell anpassning finns inte. Dessutom klagar (gnäller) FK för att jag har schemalagd arbetstid med hela arbetsdagar (men få dagar i veckan). Mitt arbetsschema är en del av rehab-planen på jobbet och godkänd därifrån. Jag fungerar bättre om jag inte jobbar mer än max 2-3 dagar åt gången. Det regelverk som finns är skandal. Individuella anpassningar finns inte. Man tillåts inte prestera det man kan utan man ska passivt följa ett regelverk som inte fungerar.

Fler enkäter? Jo, men de har jag kastat. Jag besvarar bara sådant jag har något att säga kring.

 [2 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

2007-03-14

📅 17:41:36, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Manligt och kvinnligt kontra statistik

I mitt arbete får jag ofta läsa sjukvårdsrelaterad statistik. Ibland får man själv göra en orsakstolkning till de statistiska fakta som presenteras:

Fall 1

En topp i statistiken visar att i 30-årsålder är det vanligast att kvinnor vårdas på sjukhus p.g.a. de föder barn, d.v.s. det är förlossningarna som syns.

Min konklusion: Graviditet och förlossning är ingen sjukdom men ändå drar sjukvårdsresurserna iväg för just denna kategori. Motsvarande finns inte för män i 30-årsåldern - de vårdas i stort sett inte på sjukhus i denna ålderskategori. Ändå är män förkylda! Och det är en riktig sjukdom, en hemsk sådan. Det måste betyda att det inte finns resurser kvar för dessa förkylda och dödligt sjuka män eftersom hela budgeten läggs på friska kvinnor i fertil ålder som ynglar av sig.

Fall 2

Män dör före kvinnorna. Med andra ord så lever kvinnorna något längre än män.

Min konklusion: Män blir ihjälslaktade av kvinnor som ser som sin uppgift att ta hand om dem. Därefter dör kvinnorna eftersom de förlorat meningen med livet.

Fall 3

Alla gör vi misstag, man som kvinna. Graden varierar manligt kontra kvinnligt.

Min konklusion: Som bekant har kvinnor, enligt egen utsägo, aldrig fel. Jo, men väldigt, väldigt sällan. Det måste bero på att kvinnor emellanåt råkar stänga av hjärnan. Män däremot har alltid fel, nästan aldrig rätt. Jo, kvinnorna säger det. Det måste i sin tur bero på att de få gånger en man har rätt har han råkat slå på hjärnan. Olycksfall i arbete?

Själv har jag inte slagit på hjärnan i dag. Det är så energikrävande.

 [Kommentera](#) •  [Ändra..](#)

2007-03-13

📅 23:07:47, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Oljud

I tre månader har jag haft tinnitus. Det har inte släppt. Fortfarande är jag lite misstänksam till hur jag kunde få det. Stressreaktion? Men det försvann inte med stressen. Andra stresssymtom jag haft, förutom de kognitiva problemen, är att jag nästan hela förra året vaknade varje natt av att jag kräktes. Ett symtom som tack och lov förvunnit.

Men vad kan jag göra åt min tinnitus? Får jag dras med den för alltid nu? Den lindras av radio (låg volym). Enda gången det inte tjuter i skallen är när jag duschar. Tydligt ligger det på samma frekvens.

 [8 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

📅 22:40:52, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Leda

Med viss inre oro är jag väldigt ledig den här veckan. En kortare föreläsning och helgarbete. Ja, vad ska jag göra av all min tid? Rehabilitering och återhämtning säger FK men jag har aldrig haft förmågan att vara passiv trots att jag nu varit diagnosticerad i åtta år. Hur jag än mår, hur jag än fungrar, så måste jag aktivera mig. Om det så bara är att vara aktiv på nätet så ser jag det som en (mental) aktivitet. Under det året jag var förlamad stretchade jag mycket, jag stolpade omkring hemma (spastiska muskler gjorde att jag inte var sängliggande) och jag till och med möblerade om. Jag är "klättra på väggarna" personifierad.

Där är jag nu. Min halvtidssjukskrivning går ut om ett par veckor och både jobb och FK vill att jag får förlängd sjukskrivning med motiveringen... Ja, vad sa det egentligen? Jo, jag skulle slutföra mina undersökningar som visar vad alla mina tidigare symtom berott på. Stroke eller ms-skov. Kanske annat. Men ett samtal i dag förklarade att jag inte behöver vara sjukskriven. Jag har inga symtom längre och en röntgen föranleder inte en sjukskrivning, möjligtvis bara ändrad medicinering. Så på lätta fötter kommer jag att klampa in med mina 47:or på jobbet den 2 april när jag äntligen får jobba fullt. Självt tycker jag detta också är bra då jag får en chans att testa om den nya rehabåtgärden fungerar, vilket är svårbedömt när man nästan aldrig är på jobbet.

Men där finns ett litet problem som jag hoppas fortsätta vara ett litet, kanske obefintligt, problem. Sedan en vecka är jag svag och skakig i högerarmen. Det känner jag igen. Vartannat år (i genomsnitt) blir jag förlamad i någon av mina armar. Bort, bort, väck. Sânt får inte hindra mig, för jag är frustrerad av att gå hemma.

Frågan är bara vad jag ska göra på jobbet. Hälften av arbetsuppgifterna har tagits bort. Där finns redan för många drönare på jobbet och jag vill inte ingå i den gruppen. Som lever i personalrummet med en kaffekopp halva arbetstiden och resterande framför Internet. Men samtidigt. Har jag något att oro mig för? Jag har alltid haft förmågan att sniffa mig fram till nya arbetsuppgifter. Där finns så mycket som är eftersatt och som ingen bryr sig om trots att det är viktigt för verksamheten. Vissa har funnit arbetsuppgifter som att skriva om PM på färgglatt papper (istället för att lägga ett färgat papper i kopian och kopiera). Min inriktning är mer "patienten i centrum" och "ekonomin måste gå ihop". Men det är delvis det som tagits bort från mig.

Är det dags för mig att gå vidare till nya arbetsuppgifter? Kanske, men jag vill inte. Men planer har jag som jag inte kan yppa om. Det finns så många som vill slå ner mig i skoskaftet.

~~Fyra~~ sex arbetsdagar till. Sedan är jag tillbaka på riktigt.

 [Kommentera](#) •  [Ändra..](#)

🕒 20:14:48, Kategorier: [Blogginlägg](#)

[Fredagsfyran v. 09/07](#)

En två veckor gammal fredagsfyra.

Tema: Sätt betyg på dig själv!

1) Vad ger du dig själv MVG för?

Jag vill åtminstone gärna tro att jag är pedagogisk och att det är därför jag allt som oftast får förklara, berätta, föreläsa, handleda och så vidare.

2) Vad ger du dig själv VG för?

Min aldrig sinande envishet. Ingen sätter sig på mig. Ingen säger vad jag ska göra. Jag har stark integritet. Kanske detta gränsar till dumhet, men jag är ändå stolt över detta. Har man varit en betydelselös nolla i hela sitt liv (åtminstone känt sig som en sådan) men får en renässans som vuxen, då känner man verkligen att the båttom is nådd. Just detta diskuterar jag och en arbetskamrat rätt mycket kring eftersom man inom min yrkeskategori ska vara tacksam för det lilla och inte föra väsen. Jag för väsen. Självt anser jag inte att det har med mitt kön att göra, utan det handlar om vem jag varit och vem jag vill vara. Men naturligtvis försöker jag inte ställa till med jäkelskap, för min utgångspunkt är rättvisa. I alla sammanhang.

3) Vad ger du dig själv G för?

Nyhetsrapporteringar. Jag följer lite halvt om halvt vad som händer i världen och engagerar mig kanske inte så där jättemycket, men jag brukar ändå ha ett hum om det mesta. Så länge det inte rör sport- och ekonominyheter. Där går gränsen för vad jag uthärdar.

4) Vad ger du dig själv IG för?

Sömn och vila. Jag sover cirka 4-5 timmar varje natt om jag ska jobba dagen efter. Är jag ledig sover jag mellan 12-16 timmar. Det sliter på mig att ha så oregelbunden sömn.

 [Kommentera](#) •  [Ändra..](#)

2007-03-12

🕒 11:22:40, Kategorier: [Blogginlägg](#)

I väntan på den stora självinsikten

[För knappt tre månader sedan kommenterade jag här Anna Sjödin:](#)

Det beklagliga är det "avskedsbrev" som nu publicerats av Anna. Fortfarande skyller hon ifrån sig och framställer sig som offret. Kanske hon är ett offer, men ingen älskar en patetisk "skylla ifrån sig"-mentalitet. Gå vidare. Lämna detta bakom dig. Omständigheterna har ändå gett dig pr, och all pr är av godo. Du lär ha ditt på det torra ändå. Det är inte synd om dig.

Ack, så rätt jag hade! [Dagens Resumé](#) kan berätta:

Nu har Anna Sjödin anlitats som kolumnist av Metro. Debutkrönikan kom i dag och ifrågasätter rättsväsendet.

”Jag hade full tilltro till rättsväsendet tills jag själv mötte det”, skriver hon.

[...]

– Jag ska lyfta fram orättvisor. Jag kommer också att vara väldigt kritisk mot mitt eget parti, säger hon.

Sjödin berättar även att hon är på gång med en bok om krogbråket för att ”sanningen ska komma fram”.

Hon såg till att skaffa sig en annan sysselsättning som fortsätter sätta strålkastarljuset på henne, men jag kan inte säga att hon går vidare. Hon ältar fortfarande, ser inte sin egen roll och är patetisk i sin "tycka synd om"-mentalitet. Snart kommer hon tillbaka inom politiken och oavsett vilken partitillhörighet hon har då, lär hon kvala som missnöjesminister.

 [Kommentera](#) •  [Ändra..](#)

🕒 10:40:26, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Dags att vädra brösthåren

Våren verkar vara dagens tema för de flesta bloggare. Jag får väl haka på.

Jag vet inte riktigt vad som definierar vinter förutom dygnsmedeltemperatur och kalendermånad. Ska man se till mängden snö i år kan man inte räkna i veckor, utan i dagar. Trots att vintermånaderna är tre till antal. Ändå har här stenats rejält. Ja, jag kan inte säga grusats eller saltats. Någon isbildning på gångbanorna har inte funnits, men ändå har dessa spelkulestora stenar strötts ut överallt denna vinter. På grund av sin storlek har man istället halkat

runt på stenar i brist på is.

I dag kom sopmaskinerna fram och städade undan alla dessa hemska stenar. Det är mitt vårtecken. I och för sig har jag hört vårfåglarna i en dryg vecka, solen skiner, buskarna knoppas och det är konstant 10 plusgrader. Men det är som sagt sopmaskinerna som är mitt vårtecken. Det är nästan så man skulle kunna springa ut barfota utan att skära upp fötterna. Och alldeles strax ska jag springa ut, om än inte barfota. Så här när det är tidig vår får man ta det försiktigt. Jag nöjer mig med att gå ut toppless. Också ett vårtecken. Ett trevligt sådant för jag har större bystmått än Dolly Parton.

 [Kommentera](#) •  [Ändra..](#)

2007-03-11

🕒 21:25:36, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Tredje person singular

Redan som 13-åring ville han flytta hemifrån. Uppväxtåren hade inneburit att han gick på helspänn hemma. Uppväxten var oberäknerlig och mentalt påfrestande. Inte ens skolan var en tillflyktsort då där fanns andra problem.

Det här året fick han en ny granne. Sin tre år äldre kusin som flyttat hemifrån p.g.a. studier på orten. Han började umgås mycket med henne och kände dels att det lite var ett andrum samtidigt som han också ville flytta hemifrån snarast möjligt.

Ändå uthärdade han. Gymnasietiden var det bästa som hänt honom. Direkt efter examen var det dags att börja jobba, och det var också underbart. Livet började förskjutas i sidled, han fick en egen identitet och ett eget liv. Hemma var det som det alltid varit och tankarna på att flytta hemifrån fanns inte i lika stor utsträckning. Nu handlade det om att spara pengar och då uthärdar man mycket.

Men så kom den där dagen då allt vändes upp och ner i all hast och han tvingades fly för sitt liv. Kvinnojouren blev en tillfällig nödlösning men där var han egentligen inte välkommen. I all hast fann han då en egen bostad som han flyttade till.

Och här bryter jag. Det har snart gått 20 år men det är fortfarande väldigt jobbigt att tänka tillbaka på det hela. Jag förlorade fotfästet så totalt den gången och har aldrig egentligen återhämtat mig. Jag är fortfarande på en känslomässig flykt. Det som också hände att jag blev väldigt privat känslomässigt. Allt går ut på att skydda sig.

Steget från barndom till att tvingas bli vuxen med ansvar gick över en natt - bokstavligt talat. Ärren är djupa.

 [Kommentera](#) •  [Ändra..](#)

🕒 11:28:11, Kategorier: [Schlagermassaker](#)

I perspektiv – schlagermassakern

Hur har egentligen finalistvinnarna sett i melodifestivalen under detta millennium?

2000

Roger Pontare – När vindarna viskar mitt namn

Då skrev jag:

En badmössa (Ulrica Knapes gamla avlagda) som smakfullt försetts med en dammvippa och ett hundben.

I dag säger jag:

Ja, inte är han ihågkommen för sina låtar i dag.

2001

Friends – Lyssna till ditt hjärta

Då skrev jag:

Lyssna till ABBA istället.

I dag säger jag:

Skitgrupp, skitlåt = dansband. Det här året var uruselt vad gäller låtar.

2002

Afro-dite – Never let it go

Då skrev jag:

Kvällens djupaste uringning? Tja, där fanns ju nu inte så mycket som kunde hoppa ut... Låten? Där är något som stör mig. Jag tycker att den haltar något i tempot även om tjejerna är otroligt rutinerade. Det bästa var väl att där inte fanns något dansbandsstuk över låten, vilket annars brukar vara fallet i schlagersammanhang.

I dag säger jag:

Lite av en klassiker har väl låten blivit, men det är ganska skönt att slippa höra och se dem. Hade de egentligen något att komma med?

2003

Fame – Give me your love

Då skrev jag:

Fame var värdiga vinnare. Jag var livrädd att Östen eller Bubblorna skulle skickas till Riga. Det kan vi göra ändå, men inte i schlagersammanhang.

Samt

Magnus har en röst som sticker ut i alla sammanhang och bara det gör vilken låt som helst mycket bättre. Jag såg redan förra veckan Magnus och Jessica som Fame och tyckte då att Magnus försvann i duon röstmässigt. Här var mikrofonerna bättre inställda och båda fick höras lika mycket. Först tyckte jag inte låten var något speciellt, men den växer. Den växer rejält.

I dag säger jag:

Solokarriärerna har inte blivit något att hänga i granen. De håller inte som soloartister. Samtidigt är jag glad över att det är tyst kring Fame då de trots allt var för mycket dansband.

2004**Lena Philipsson – Det gör ont****Då skrev jag:**

Lena vet hur man friar till en bred publik med en bra låt. Här inkluderades de äldre (som följt veteranen Lena genom åren), schlagerpubliken (som ständigt ömkat den ständiga tvåan), de yngre (utmanande scenföring och tvetydig text), gaypubliken (samma som schlagerpubliken – man känner för förloraren som slutligen tar hem segern) och alla som minns och saknar 80-talsOrup (raka popdängor som sätter sig).

I dag säger jag:

Snacka om en sönderspelad låt! I dag orkar jag inte med att höra den här låten utan lyssnar hellre till det årets bidrag av Shirley Clamp – Min kärlek.

2005**Martin Stenmarck – Las Vegas****Då skrev jag:**

Martin verkade väldigt okoncentrerad och fnittrade mest med dansarna. Låten är tidlös men den saknar substans då texten är väldigt plastig och beskriver Las Vegas på ett fördomsfullt sätt. Detta är inte en låt att minnas för framtiden.

I dag säger jag:

Jag trodde aldrig att han skulle kunna ta sig levande ur detta fiasko som var dömt på förhand att misslyckas. Men det gjorde han och måtte han aldrig mer komma med en så urusel låt som Las Vegas.

2006**Carola Häggkvist – Evighet****Då skrev jag:**

Om Carola vore en sådan stor och bra artist - då skulle hon varit det också internationellt. Hon har redan varit över i USA och gjort en platta med BeeGees. Hon har redan vunnit ESC en gång. Inget har fungerat. Inse att en nationell schlagerstjärna inte kan bli något annat än en nationell schlagerstjärna (som inte ens kan hålla sig till schlager). I år med en urkass låt. Men jag måste erkänna. Låten har gjort mig glad varje gång jag hört den på radio i veckan. Jag har skrattat hejdlöst (sant, jag överdriver faktiskt inte) p.g.a. sävligheten och nonsenstexten.

Samt

Om man nu slimmar kroppen och ska använda den som ett vapen – varför draperar man den i sjok av tyg? Och vad var detta för skitlåt? Det hördes tydligt att det var en ballad som fått upptempo. Dessutom mycket skrik för lite text som mest liknade kylskåpspoesi. Det kommer nog som en stor överraskning, men jag står inte direkt i täten av Carolas hyllningskörer av fans. Hör ingen hur illa hon sjunger? Rösten är överarbetad så att stämbanden håller på att brista – de höga tonerna låter som en illa stämd hartsfiol. Och varför börjar alla meningar med krystande? Carola har bara två saker – utstrålning och omotiverat stort ego.

I dag säger jag:

Se ovan. Jag har inte ändrat uppfattning. Möjligtvis att jag tycker ännu sämre om henne som artist. Som människa? Jag vet inte, men är inte positivt överraskad av det som skrivs om henne.

2007

The Ark – The worrying kind

Då skrev jag:

Jag är stum. Över min egen oförmåga att finna något att säga om detta framträdande eller låt. Godkänt. Tänka sig.

I dag säger jag:

Nu har jag lyssnat ganska många gånger på finalisterna och vet inte vad jag ska tycka. De får godkänt, de får gärna representera Sverige, men om de har bästa låten? Nej, det har de inte. Samtidigt finns det inte en enda låt som sticker ut och som man kalla för en klassiker att komma ihåg för framtiden.

Konklusion

Hittills har jag egentligen bara tyckt om en låt och det var Lenas bidrag 2004. Det har funnits många låtar som kommit fram under de här åren via melodifestivalen som fastnat betydligt mer hos mig. Men det känns lite som om vi skickar mediokra bidrag och lite pinsamt är det när man i ESC ser andra länders betydligt bättre bidrag. I går sa Eva Hamilton något om att de erbjöd oss eliten i musiksammanhang, men det är tveksamt. Även om vi har bättre standard på låtarna jämfört mer förr samt att det är ”inne” att delta i melodifestivalen, så tror jag att den verkliga musikeliten står utanför p.g.a. sin integritet samt att de inte behöver detta forum för att komma vidare i sina karriärer.

 [2 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

2007-03-10

🕒 22:57:07, Kategorier: [Schlagermassaker](#)

Schlagermassakern - nionde året, final

Precis innan finalen i Melodifestivalen tittade jag på dokumentären om David Bowies Life on Mars. Därför saknade jag känslan för schlagers trots uppvärmning under dagen. Life on Mars är en otroligt bra låt.

Den två timmar långa plågan då?

Andreas Johnson - A little bit of love

Låten gör mig glad. Jag analyserar inte det.

Sonja Aldén - För att du finns

Det tråkiga med den här balladen är att ingenting händer mer än att en fläkt går igång.

Anna Book - Samba sambero

Måste hon skrika när hon sjunger? Dagispop. Kvällens hänskratt nummer ett.

Sebastian - When the night comes falling

Jag förstår inte storheten i varken låt eller artist. Bort, bort.

Marie Lindberg - Trying to recall

Underbar låt i sin enkelhet.

Mums-mums Zelmerlöv - Cara mia

Låten jag röstade på. Eurotraschdisco är det bästa jag vet.

Tommy Nilsson - Jag tror på människan

Jag tror inte på Tommy. Ingen annan heller tydligen. Kvällens hånkratt nummer två.

Sanna Nielsen - Vågar du, vågar jag

Nja. Ingen låt jag vill återkomma till även om den inte är fy skam.

Sarah Dawn Finer - I remember love

Också en låt jag röstade på. Ett löfte jag gav till [Jerry](#) (nu är du skyldig mig 9.90).

The Ark - The worrying kind

Helt okej låt. Jag tycker inte illa om den och den fanns absolut i toppskiktet av mina favoriter.

Så The Ark vann. Okej. Skulle det förvåna mig? Nej. Men ärligt skulle jag hellre sett Andreas i Helsingfors.

I Jönköping vann Anna Book och Tommy Nilsson. De fick 1 respektive 0 poäng av juryn och inga redovisades från telefonröstningen. Är jag förvånad här då? Nej. Jag räknade ut dem redan efter Jönköping innan resterande startfält för Globen var klart.

Var det inte meningen att Carola (*tvi, tvi*) skulle dela ut sångfågeln? Eller behöll hon den? Så som hon pussade den när hon skulle ge stockholmsjuryns röster börjar man undra om hon rymde med den?

Eurovision Song Contest den 12 maj. Hoppas det inte strular med tåget hem från Stockholm då, för jag kommer hem först någon gång på eftermiddagen. Den veckan besöker jag Socialstyrelsen och SKL. Är där kval inför ESC lär jag åtminstone missa det.

 [2 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

 11:32:18, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Förmiddagstankar

Snart är det dags att värma upp med dåliga schlagers så jag kommer i stämning inför kvällen. Känslan finns inte där. Det skrev jag om för en tid sedan. Schlagermassakern har blivit ett tvång och jag är inte pigg på att behöva höra låtar som jag redan hört till leda. Jag är inte en person som uppskattar showen, "spänningen" eller feststämningen. Jag är verkligen enbart inriktad på musiken och den ger mig inget i det här läget efter alla delfinaler.

I en veckas tid har jag haft ett hjärnspöke som förföljt mig. Hur mycket vattuman är jag? Det är kring det jag funderar. En generell beskrivning är ju att en vattuman inte har förmågan att älska utan kan bara känna vänskap men ändå aktivt tar beslutet att gå in i ett trofast förhållande samtidigt som han/hon vill ha friheten att ändå följa eget huvud utan att förklara sig. Tydligen är en vattuman också väldigt verbal, kan hoppa in i alla diskussioner och tar gärna täten samt vill utmärka sig på ett eller annat sätt.

Jag vet inte om jag vill vara sådan, men jag är väl det ändå. Har stjärntecknen verkligen en sådan makt över oss? Som sagt är det hjärnspöken och det får mig att ifrågasätta mig själv istället för att bara följa känslan.

Hur jag kommit in på detta vet jag inte riktigt, men det handlar kanske om att jag håller på att tappa fotfästet och inte vet hur jag ska förhålla mig. Det är vid sådana tillfällen jag halkar tillbaka till New Age-träsket. Jag har ju

ingen egentlig tro med rätesnören, så jag får gå till det jag en gång behärskade och levde efter.

 [4 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

2007-03-09

📅 21:16:48, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Bedårande

[Gazzy](#) har funnit ett hak- och ansiktsstöd i min bordslampa. Hon är en bord_slampa. En söt sådan. Eller hur? Säger jag, stolt husse, väldigt uppfordrande med sträng blick.



 [8 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

📅 20:31:54, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Thalia

Jag är en man med behov. Starka drifter. Jag vill ständigt ha mer för att känna tillfredsställelse. Därför känns det så ynkligt när man inte får till det hur man än försöker, hur man än tvingar sig själv och intalar sig att det ska gå. Inte ens uppmuntran eller direkt stimuli fungerar alla gånger.

Att blogga, att få skriva av sig. Det är en sådan dag. Jag vill men förmår inte. För inspirationens musa sjunger inte i mitt öra i dag. Hon tittar väl på Let's dance eller något lika hjärndött.

Men jag kan återge ett samtal från hemresan med flärdtjänsten.

Tant i baksäte: - Vem ska du lämna nu?

Taxichauffören: - Gubben här i framsätet.

Chauffören vänder sig till mig:

- Det går väl bra att kalla dig så?

Jag: - Tja, har man passerat 37 nu så får man väl leva med den benämningen.

Och det var inte ens roligt. Så då kan jag ange vilken av [muserna](#) som svikit mig så. [Thalia](#).



Hon liknar tanten i baksätet.

[4 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-03-08

🕒 19:27:17, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Så här långt i tankeverksamheten

Jag *vet* att jag inte borde skriva om mitt arbete, men jag kan inte låta bli. Det verkar som om alla mina arbetsuppgifter kommer att ryckas bort. Bara så där. Men det är väl en naturlig utveckling, så jag protesterar inte. Frågan är väl vad som händer efter att detta blivit ett faktum. Det enda som jag kan se som en möjlig utveckling är att gå över till att bli en "[male prostitute](#)". Inkomstmässigt skulle det bli ett uppsving.

[2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-03-07

□ 22:46:35, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Girl Power

Jag har en mörk hemlighet. Jag fullkomligen älskar [Powerpuffinglorna](#).



Den svenska dvd-utgåvan har utgått men jag såg att man nu i utlandet [åter ska ge ut dem som dvd](#), så kanske i en framtid? De är coola. Själv identifierar jag mig med Bubblan. Det är hon till höger (ovan), blondinen.



Jag tror det beror på retrostilen som bakgrunden är tecknad i. Så mycket 50-tal!

Kom ihåg att jag har en födelsedag nästa år också. En lagom present till en 38-åring.

 [4 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

 21:06:16, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Tagen - mer än gärna

Staffettpinnen träffade mig i nacken bakifrån.  Nu känner jag mig lite tagen, men ställer naturligtvis upp på [Jerrys](#) ”skicka vidare”.

Regler: Varje spelare börjar med att skriva sex underliga/egendomliga saker om sig själv. Bloggare som blir "tagna" ska skriva sex saker om sig själv i sin blogg och samtidigt ange reglerna för spelet. Till slut väljer bloggaren sex nya bloggare och gör en lista av deras namn. Efter det är gjort skriver han eller hon en kommentar i deras bloggar för att låta dem veta att de har blivit "tagna" och att de ska läsa ens egen blogg för mer information.

Förord: Alla märkigheter har jag väl redan skrivit om någon gång här. Som att örngott måste ligga på ett visst sätt i sängen, att jag var över 30 år när jag började snusa utan att tidigare ens rökt, att jag har PTV (penis till vänster), eller om gårdagen vad gäller diagnoskoder. Därför ska försöka anstränga mig med att komma med sådant jag aldrig skrivit om här tidigare. Svårt. En utmaning.

1. **Köksluckor.** Jag är svårt allergisk mot öppna köksluckor eller utdragna kökslådor. Det ska vara riktigt stängt. När ömma modern är på besök går jag alltid efter henne i köket och smäller igen allting eftersom hon inte stänger ordentligt efter sig.
2. **Medicinska förklaringar.** På jobbet är jag något av ett orakel vad gäller (inte bara diagnoskodning, då`rå) att beskriva medicinsk vård och läkemedel. Nej, inte på ”läkarnivå”, men kan beskriva det mesta – åtminstone inom det område jag befinner mig. Hjärta och smärta alltså (där har ni min uppsats som jag skrev om i förra inlägget). Var jag får kunskaperna ifrån kan jag inte riktigt förklara. Visst, jag läser massor men inte så att jag aktivt sitter ner och verkligen studerar. Fast nästa punkt kanske förklarar det.
3. **Inlärningsförmåga.** Berätta något för mig så att jag hör det (inte så mycket läser) och det fastnar. Därför

är jag osäker på mina källor, för någon källhänvisning minns jag aldrig. Ibland tror jag att vetskap är något som kommer till mig när jag sover. Och det stämmer i och för sig. Jag har alltid radion på om natten och kan låttexter när jag vaknar. Texter jag inte varit medveten om att jag aktivt lyssnat på.

4. **Gehör.** Som barn spelade jag elorgel. Okej, jag kan till viss läsa noter men oftast fuskade jag genom att på gehör lära mig en melodi. Dessutom kunde jag plocka upp vilket instrument som helst (utom stränginstrument) och efter ett par minuter kunde jag spela på det. Frågan är om jag har samma anpassningsförmåga i dag. Tveksamt.
5. **Sifferminne.** Siffror, som i lösenord/PIN-koder, är lätta att komma ihåg. När jag jobbade på det sjukhuset i söder var jag en gående interkatalog. Alla internnummer var fyra siffror och jag kunde hela sjukhuset. Varför vet jag inte. Jag satt inte och läste in det, utan det var också bara något som fastnade. Än i dag kan jag dessa internnummer även om hela systemet bytts ut. Däremot finns det en sak jag aldrig kan minnas – personnummer. Inte ens mitt eget.
6. **Reprisläsning.** Jag föredrar att läsa böcker jag redan läst istället för att prova något nytt. Särskilt sådant som inte är litterära underverk, som Sagan om Isfolket. Har jag läst de 48 böckerna tre eller fyra gånger? Reprisläsning är förströelse och kräver inte så mycket av mig. Och att känna till handlingen är bara en fördel, för då vet jag att där inte kommer några besvikelser. Paradoxalt nog, om man betänker alla stavfel i Sagan om Isfolket – eller hur jag själv skriver, så slutar jag läsa i en bok i samma stund jag upptäcker ett stavfel eller meningsbyggnadsfel. Ändå uthärdade jag att läsa första boken med Harry Potter, men den andra klarade jag bara ett par sidor. Syftningsfelen är förskräckliga.

Och nu – sex som inte kommer undan och som blir tagna av mig. [Larsson](#), [Aggeman](#), [Snigel](#), [r2](#), [Tintelin](#) och [Tobbe](#). Sorry, men regler är regler. 😞

 [9 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

📅 18:33:38, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Dagen

Så många diskussioner. Så många tankar. Jag har verkligen fått något att fundera på. Det är dags att skriva uppsats och komma på en frågeställning att skriva kring. Det är också dags att bana väg för eventuellt fortsatta studier de närmaste tre åren. Fördelen med fortsatta studier är att jag får dispens från vissa moment då jag redan betat av dem. Svåra beslut. För trots allt vill jag bara kräkas på allt. Det är inget fel på min vilja, men omgivningen. Den är problematisk. Det är svårt när man inte har egen fri vilja.

 [Kommentera](#) •  [Ändra..](#)

2007-03-06

📅 22:17:15, Kategorier: [Blogginlägg](#)

En angenäm afton

Jag har haft en skvallerafton med [Tintelin](#). Vi hann avhandla jobb, spöken och sex. Det mest chockerande var att jag förhöordes på diagnoskoder - det jag tentade i förra veckan - och klarade det. Det finns över 10 000 koder (alfanumeriska, mellan 4-5 tecken, ex.: skadligt bruk av tobak; F17.1) och jag behövde inte slå upp någon. Som sagt - chockerande. Jag är en nörd. På jobbet har jag fått höra att jag sover med boken under huvudkudden. Men frågan är om jag egentligen klarade tentan. Ännu en månads väntan.

 [5 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

2007-03-05

📅 22:23:27, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Skiftningar

Vilken hårfärg jag har vet jag inte. Det har alltid varit ett mysterium för mig. Som barn var jag lintott med väldigt blont, nästan vitt, hår. Det mörknade och när jag var omkring 13 år var det mörkbrunt med små röda inslag. När jag sedan var omkring 25 år var jag åter (mellan)blond men med mörkbrun färg i nacken. Det där blond är visst väldigt ömtåligt, för det har fallit av. Kvar är nackens mörkbruna hår. Men inte länge till, för jag upptäckte en sak i kväll. Jag håller på att låta skägget växa och det är grått. Nja, bara på en fläck motsvarande en femkrona i storlek. Grått och grått, det är vitt!

Inte världens bästa mobilbild.



Annars har skägget varit rödblont, som på fotot i menyn. Jag förstår inte dessa ändringar jag haft genom åren, även om jag i dag förstår varför jag börjar bli vithårig.

Så mycket pengar jag slösat genom åren med alla hårfärgningsprodukter jag haft. Hårfärgen har ju ändrat av sig själv.

Hm. Jag har haft följande hårfärger:

- blont
- rött
- illrött
- grönt
- blått
- rosa
- mörkbrunt (nästan svart)
- brunt
- nu vitt och/eller grått

Tusan att det inte finns bildbevis! Eller tack och lov, menar jag.

 [4 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

2007-03-04

📅 17:21:42, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Den stora mobilfrågan

Om två månader går mitt mobilabonnemang ut och jag bara måste skaffa en ny mobil. Efter två år är jag väldigt trött på min mobiltelefon, en Samsung, vars ljud är obefintligt. Jag hör inte att prata i den. Det är därför jag aldrig har den påslagen. Och det är därför jag inte kan mitt eget mobilnummer som jag trots allt haft i typ fem år.



Redan nu har jag börjat spana på telefoner, men vet inte vad jag är ute efter. Nuvarande, min tredje i ordningen, saknar t.ex. MMS och andra funktioner. Så det är väl något jag också får leta efter. Fast vad jag kan förstå så har alla mobiler MMS i dag.

Det enda jag verkar någorlunda övertygad om, är att jag inte ska ha fler av märket Samsung. Och jag vill inte ha Sony Ericsson. Eller Nokia. Motorola kanske?

Svårt det här. Förmodligen lär jag gå efter färg, blå eller orange.

 [6 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

🕒 07:18:47, Kategorier: [Schlagermassaker](#)

Från andra chansen till sista chansen

Nu vet jag vad genomlida innebär. Det är när man av princip tvingar sig själv att se Andra chansen och alla skitlåtar. Några korta reflektioner:

- Sanna hade tydligen läst det jag skrivit och tagit bort den där flärpen från klänningen som såg ut som fastnat skithusapper baktill.
- Nanne i klänning var mer klädsamt än den blå sparkdräkt hon tidigare haft.
- Hur i helsike kunde Uggla gå så långt som till semifinal? Att han alls kom till Andra chansen är för mig fortfarande obegripligt med tanke på den urusla låten.
- Ballader är tråkiga. Mina favoritballader kan jag räkna på en hand där jag amputerat fyra fingrar.
- Låtarna till final - Sonja och Sanna - är okej, men inte mycket mer. Någon ytterligare chans i finalen har de inte.
- Men visst var väl Bobby Ljunggren upphovsman till både Sonja och Sannas låtar?
- Skönt att finalen äntligen är här nästa vecka och att ESC inte är förrän i maj.

 [2 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

2007-03-03

🕒 13:24:22, Kategorier: [Schlagermassaker](#)

Pre-Andra chansen

Jag vill:



Jag tror:



[3 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

10:08:01, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Typ fyra bröllop och en begravning

[JOhan](#) har utmanat mig i att skriva fem påståenden där fyra är sanningar men en är lögn. Vilken är lögnen?

1. Varje dag tar jag en spruta.
2. På komvux läste jag ekonomisk inriktning.
3. Läkerol Cactus är som godis för mig.
4. En arbetsuppgift jag haft har varit att kopiera byggnadsritningar för att sedan vika dem efter ett särskilt mönster.
5. Jag har varit kassör i en förening och vice ordförande i en annan.

Oj, den här var nog för lätt.

Jag utmanar inga andra men rekommenderar att man hakar på om man har en blogg. Facit lämnar jag, tja, i nästa vecka?

Tre dygn senare: Ingen vill gissa så här kommer lösningen.

Jag tar varje dag en spruta, Copaxone, som är bromsmedicin mot ms (ska minska frekvens och intensitet av skov).

Nej, jag läste Humanistisk-Samhällsvetenskapligt på Komvux. På gymnasiet läste jag Handel- och kontor där det

ingick ekonomi. Så här är min lögn.

Läkerol Cactus klarar jag mig inte utan. Gott och sockerfritt. Väldigt bra att ha på jobbet när suget slår i och alla andra sitter med sina godispåsar.

Jo, det var laknasstora ritningar och de skulle vikas på speciellt sätt för att få plats i kuvert. Vissa uppgifter skulle vara synliga på det hopvikta utan att man skulle behöva veckla ut allt.

Jag är en föreningsmänniska. Efter dessa uppdrag räcker det för min del. Åtminstone vill jag inte ha styrelseuppdrag.

 [Kommentera](#) •  [Ändra..](#)

2007-03-02

🕒 20:27:36, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Jag vill fungera

På måndag är det jag som ringer och bokar gym. En tid har jag lusläst alla gyms villkor och priser, då det plötsligt i kväll slog mig - min sjukgymnast! För några år sedan gick jag hos privat vårdgivare i syftet rehabträning. När jag på nätet kollat upp dem så har de också friskvård med riktigt gym. För 300 kronor per månad. Ingen inträdesavgift. Och med närvarande instruktörer som inte kostar extra och som är utbildade sjukgymnaster som dessutom är specialister i neurologiska sjukdomar. Och detta är alltså mellan 500-1 000 kronor billigare per månad än alla kedjorna i gymvärlden. Bäst av allt - det ligger i centrala Göteborg och nästan ingen känner till dem.

Syftet är att dels förbättra fysiken vad gäller kondition och styrka, men främst vill jag ha en läcker och åtråvärd lekamen. Jag vill bli ett sexobjekt utan mage.

 [6 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

🕒 18:15:46, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Framsteg

I dag provade jag på att träda in som skrivande sekreterare på jobbet, d.v.s. skriva patientjournaler efter läkardiktat. Jag har i stort sett inte gjort det på två år. En av anledningarna är att det inte ingår i mitt arbete och att jag inte haft tiden. Ännu en anledning - den primära - är att jag för två år sedan fick ms-förlamning i vänsterarmen. För någon som skriver med sex nedslag i sekunden var det otroligt förintande och förödande för självkänslan. Ont hade jag också.

När förlamningen släppte hade jag bestående motorikstörningar och kunde fortfarande inte skriva normalt eftersom jag inte hade samma rörelseförmåga i vänster respektive höger arm. Och det gjorde fortfarande ont eftersom överansträngningen frestade på. För ungefär 1½ år sedan testade jag senast att skriva diktat, men det gick inte.

Därför kändes det väldigt bra att i dag upptäcka att jag återfått full kontroll över vänsterarmen utan smärta. Det var också riktigt roligt att få skriva som omväxling.

Nu har jag haft ms i drygt åtta år. Periodvis har jag varit förlamad i olika extremiteter. Erfarenheten har också gett mig kunskap om att dessa förlamningar uppträder ungefär vartannat år och att restsymtomen sitter i ett par år. Det betyder väl också att jag snart ska in i någon ny typ av förlamningstillstånd. Kanske. Med tanke på senaste årets alla förkylningar (två - det är väldigt mycket för mig) tror jag att mina bromsmediciner ändå har verkan, så kanske

jag slipper ifrån förlamningarna nu?

I min föreställningsvärld, från tiden innan jag fick ms, trodde jag att en förlamning var slapp och känslolös. Nej, en förlamning *kan* vara spastisk där musklerna spänner sig samt att man har väldiga smärtor av det. Och det är enda erfarenheten jag har. När jag var förlamad i båda benen (hela 1999) gick jag på spasticiteten med hjälp av två kryckor. Därför har jag aldrig hittills behövt rullstol.

Nu när jag tänker efter - jag skriver inte särskilt ofta om min ms, va?

 •  [Ändra..](#)

🕒 16:48:33, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Mellan fullmåne och månförmörkelse

Mörkret faller och jag inte skaka av mig nattens händelser. Jag vill inte återuppleva dem. Och jag kan inte slå ifrån mig det som inbillning. Det är trots allt [inget nytt](#), men jag trodde ju att jag satt upp alla blockeringarna som krävs för att inte se, inte höra, inte känna. Även om jag vet vem det är och varför, så klarar jag inte av det. Detta är nog första gången jag funderar på att ta hjälp utifrån. Jag vill verkligen inte vara med om det här.

Blockeringen höll ett år. Jag tror att jag slappnat av efter det. För samtidigt är det jobbigt att köra med blockeringen.

 [3 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

🕒 05:50:54, Kategorier: [Blogginlägg](#)

En sömnlös natt

Natten var otäck. Sedan en tid tillbaka hör jag ett ljud jag inte kan lokalisera. Oavsett var jag befinner mig så hörs det som om det kommer från rummet jag vistas i. Ett gnisslande. Pulserande. Maskinellt. Som ändå låter som andetag - andas in, andas ut. Det kommer plötsligt för att tona ut efter en stund.

Jag hade nästan somnat när detta ljud uppstod i natt. Samtidigt känner jag hur något hett pressar mot min mage. Riktigt, riktigt varmt. Och samtidigt känner jag samma värme massera min rygg och skulderblad. Blev jag vettskrämd? Till slut fick jag säga "sluta" högt, och det slutade. I avtagande, inte plötsligt. När allt började satte sig kisse också upp och blev lite oroligt.

Jag tycker inte om nattbesök. Osynligt sådant.

 [2 kommentarer](#) •  [Ändra..](#)

2007-03-01

🕒 20:36:27, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Oinspirerat

Hur har min dag förlöpt? Arbete. Jag har fått lägga om rutinerna rejält gällande mina arbetsuppgifter p.g.a. min pågående sjukskrivning. Det gör mig ont att se samtidigt som det inneburit en lättnad. Det smärtsamma är att se hur allt faller samman som ett korthus. Jag har trots allt byggt upp något de senaste åren där resultatet inneburit en förbättring för verksamheten på många sätt och vis.

I dag fixade de min skrivare så gott det gick. Nu fungerar den nästan acceptabelt efter sex veckors hårsplitande från it-teknikernas sida. Jag fick höra något om att enda alternativet som återstår nu är att jag på något konstruktivt sätt

förstör skrivaren. Tja, jag har den redan stående på kanten av ett bokhyllsplan, så olyckan kanske är framme i ett obevakat ögonblick?

Vid ett tillfälle blev jag också väldigt snoppfixerad på jobbet, efter att ha upptäckt vilka hemska sjukdomar som kan drabba de manliga könsorganen. Det slog mig nämligen att jag i går tentade mestadels på kvinnorelaterade sjukdomar och att man i undervisningen helt missat de manliga diton. Då såg jag ordet "tunica vaginalis". Öh, har en man det? I mina öron låter tunica vaginalis som något väldigt kvinnligt. Uppslagsverken gav ingen förklaring till begreppet, så jag fick vända mig till nätet och hittade på engelska Wikipedia en förklaring. Jo, det är (slem?) hinnan runt testikeln. Tydligt kan man få inflammation i den. Vilket får mig att också fundera över hur man kan avgöra det om en inflammation sitter i testikeln. En testikel består av så många delar och alla delar kan var för sig bli inflammerade.

På tal om inflammation så har jag en sådan. Nej, inte i någon testikel. Jag fick för några dagar sedan en vass konservöppnare i tumbasen som gjorde ett rejält jack. Det har nu blivit inflammerat. Men det ser fint ut ändå, det varar inte. I såfall månste jag uppsöka sjukvård.

Det blir arbete i morgon också. Tänka sig.

 [Kommentera](#) •  [Ändra..](#)